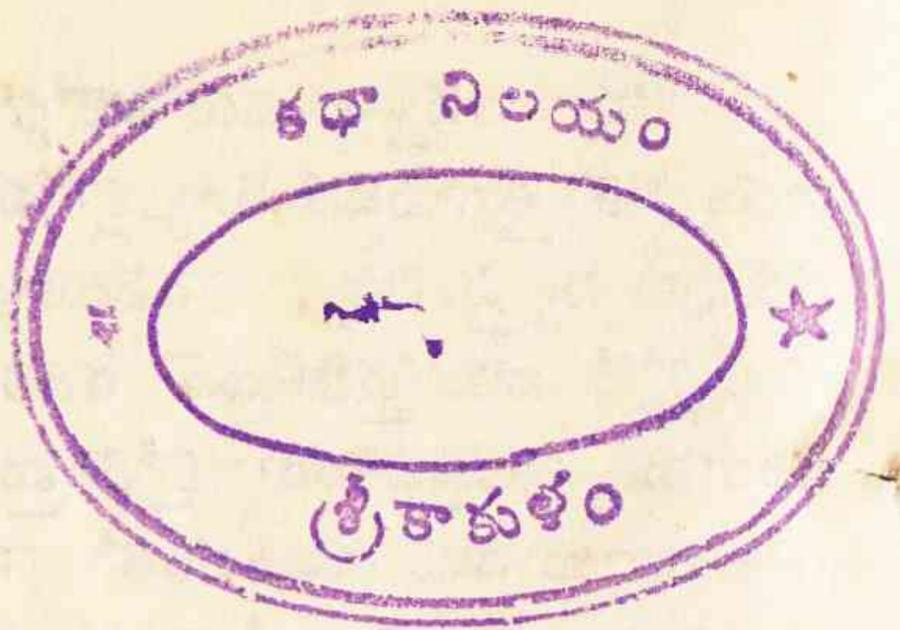

9

యావజ్జీవ

శిక్ష

భాస్కరంగారు నాకు బాగా దొరికాడు :

ఆయన ఎవరో నే నెరగను. ఆయన మాకు చుట్టంకాదు. ఆయనను మొదటిసారి చూసినప్పుడే నాకు కడుపులో తిప్పినట్టయింది. ఇన్ని వందలసార్లు చూసినా ఇప్పటికీ ఆయన కనిపిస్తే నాకు పైత్య వికారం వస్తునే ఉంటుంది.

కన్డిషన్స్ రిఫ్లెక్స్ అయి ఉంటుంది. ఆయనగొంతు విన్నా కూడా నాకు, పుల్లగా ఏదన్నా నోట్లోవేసుకో బుద్ధవుతుంది.

ఈ భాస్కరం అనే ఆయన నాపాలిటి కొక దుష్టగ్రహమై, అసలే ధ్వంసంగావున్న నా జీవితాన్ని మరింత ధ్వంసదూళి చెయ్యటానికి కారకురాలు మా మేనత్త ఆదిశేషమ్మగారు.

నేను పిండ్ బాద్ నావికుడల్లె నడి సముద్రంలో ఉండగా ఒక కొయ్యపలకలాగా నన్ను మా ఆదెమ్మత్త కాపాడినమాట కాదనను.

ఆవిడ పాతిక రూసాయలు పంపి నన్నుపిలిపించి ఉండక పోతే నేను నమ్మకంగా తిండికి మాడి చచ్చి వుండేవాణ్ణి.

కొందరు డబ్బులేకుండా కొంతకాలమైనా బతగ్గలు. నా కా విద్యరాదు. నేను ఎరిగున్నవాణ్ణి డబ్బు లడగలేను. తీర్చలేని పరిస్థితిలో 'అప్పు' అని అడగటం ముష్టికాకపోదు సరే గదా, పచ్చి అబద్ధం కూడా అవుతుంది, కట్టుబట్టలతో దేశాలు బట్టిపోతూ, బాకీ తీరుస్తానని మాటయిచ్చి నక్షత్రకుణ్ణి వెంటబెట్టుకుపోయే సాహసం హరిశ్చంద్రుడికే చెల్లింది. నా కా 'గట్స్' లేవు. ప్రాణం నిలుపుకునేటందుకు బ్రహ్మహత్య అయినా చేయవచ్చునన్నారు మన పురాణాల్లో. నేను తిండికి మాడి చచ్చి అయినా పోగలనుగాని ముష్టి ఎత్తలేను.

ఒక్కముక్కలో చెప్పాలంటే, నేను అప్రయోజకుణ్ణి. నా అప్రయోజకత్వమే నన్ను ఈ భాస్కరంగారి వాతవేసింది. నేను పడుతున్న మానసికవ్యథ ఇంతా అంతా కాదు.

ఒక సముద్రంలోంచి నన్ను కాపాడిన మా ఆదెమ్మ త్తయ్య నన్ను మరింత భయంకరమైన సముద్రంలో తోసింది.

అవును, ఉన్నమాట అనటానికి కృతజ్ఞత అడ్డు రా నవసరం లేదు. ఈ భాస్కరాన్ని నా మెడకు చుట్టినది ఆవిడే.

మా అత్తయ్య వయసు మీరినది. ఆవిడమీద అభాండాలు వెయ్యాలని నా ఉద్దేశం కాదు. కాని ఆవిడకు ఆ భాస్కరం అంటే అంత గురి ఎందుకనో నా కర్థం కాలేదు. ఆయన వట్టి దుర్ముహూర్తం లాంటివాడు ; ఊమదేవత ; ఓ భయంకరమైన ప్లేగు ! ఆయన షజన్మలోనో మా ఆదెమ్మ త్తయ్యకి మొగుడై వుంటాడు. ఆయనపేరు సాధ్యమైనంతవరకూ ఉచ్చరించదు. తప్పనిసరిగా చెప్పవలసి వస్తే, రహస్యంగా, ఎవరో బలవంతాన తోసినట్టు చెబుతుంది మా అత్త.

ఆ భాస్కరం కూడా ఆవిడకు ఏదిచెప్పినా వేద వాక్యంగా చెబుతాడు తప్ప ఆవిడ అభిప్రాయం అడగడు. తాను ఇచ్చే ప్రతి సలహా కూడ ఆవిడకు ఆజ్ఞలాంటిదేనని ఆయనకు తెలుసు.

మా అత్తయ్య నన్ను పిలిపించటం కూడా భాస్కరంగారి అనుమతితోనే అయివుంటుందని నా అనుమానం.

తాను తన నలుగురు కొడుకులూ, కూతురూ, భాస్కరంగారి అండ ఉండబట్టే బతుకుతున్నట్టు మా అత్తయ్య నమ్మకమని నాకు త్వరలోనే తెలిసిపోయింది. ఆయన ఇంచుమించు రోజూ పొద్దున్నా, సాయంకాలమూ తొంగిచూసి పోతూనే ఉంటాడు.

మా అత్తయ్య కూతురు రాధకు పెళ్ళియీడు వచ్చింది.

'భాస్కరం గారుండగా నాకు పిల్ల పెళ్లి బెంగ దేనికి ? ఆయనే అంతా చూస్తాడు' అని మా అత్తయ్య అనడం నేను విన్నాను.

భాస్కరంగారు అసమర్థుడని నేను చెప్పను. ఆయన అసమర్థుడైతే నా కీబాధే లేకపోను. నే నెంత అసమర్థుణ్ణో ఆయన

అంత సమర్థుడు....నాకు ఉద్యోగం ఇప్పించింది ఆయనే. అది ఉద్యోగం కాదు. నా మెడకు ఉరితాడు.

యు-235 పరమాణువులోకి స్లో న్యూట్రాను ప్రవేశించినట్లు భాస్కరం నా జీవితంలోకి సన్నగా ప్రవేశించాడు. దాంతో 'శృంఖలా ప్రతిక్రియ' అనే భయంకరమైన పేరూ, స్వభావమూ గల చేన్ రియాక్షన్ నా జీవితంలో ఆరంభమయింది.

అది ఆయన నన్ను రెండోసారి చూడటం. వరండాలో పేముకుర్చీ వేసుకుని కూర్చుని, కాళ్లు వరండా స్తంభానికి తన్నిపట్టి, బాత్ రూం ఖాళీకాగానే స్నానం చేద్దామనుకుని, ఈలోపల ప్రతికలో అసత్య వార్తలన్నీ చదువుతున్నాను (నాకవే సరదాగా ఉంటాయి).

'అబ్బాయ్, శేష్....అదేమిటి? జంఝు వేదీ?' అన్నాడు భాస్కరంగారు నిలువుగుడ్లు పడిపోయి, 'శూద్ర'గా ఉన్న నా ఎడం భుజం కేసిచూస్తూ.

'లేదు. తీసి పారేశాను' అన్నాను.

'అదేం?'

'మోతబరువని.'

'ఎప్పుడు తీసేశావేం?'

'వాడుగు కాగానే తీసేశాను.'

భాస్కరం ముక్కుమీదికి భాస్కరం వేలు ఆటోమాటిక్ గా వచ్చేసింది.

'మీ అమ్మా నాన్నా పోయారని విన్నాను. వాళ్లకింత పిండమైనా వెయ్యటం లేదన్నమాట' అన్నా డాయన నోట మాట పెగలగానే.

'బితికున్న నాకే పిండాకూడు లేక చస్తుంటే చచ్చిపోయిన వాళ్ళపేరు చెప్పి బ్రాహ్మలా, గోవులా ఎక్కడ మేపను?'

'సీలో పాపభీతికూడా లేదన్నమాట' అన్నాడాయన.

‘లేదండీ, నాకున్నదల్లా ఒక్కటే భయం. బతుకంటే భయం. ఎట్లా బతకాలో నాకు తెలీదు. ఆకలి భయంకరమైనది. రోగం భయంకరమైనది. చావంటేకూడా నాకంత భయంలేదు.’

‘ఇన్నిటిని మించినది నరకం ఉందిగదా! దాన్ని గురించి మనమంతా భయపడవలసిందేగదా?’

‘నరకం అంటూ ఏమీ లేదులెండి. అది ఉత్త కల్పన.

‘నీ కెట్లా తెలుసు?’

నాకు మండిపోయింది. ‘కొంచెం వాకబుచేశాను నరకం గురించి. అందరూ ఎవరో చెప్పగా విన్నవాళ్ళే’ అన్నాను.

ఆయన నాతో వాదించలేదు. మళ్ళీ ఆ విషయం ఎత్తను కూడా లేదు. నా కాయన ఉద్యోగం ఇప్పించిన మర్నాడే మా అత్తయ్య నాకొక జంఝం ఇచ్చి, ‘దీన్ని వేసుకో. ఆయన ఏమన్నా అనుకుంటాడు’ అన్నది.

‘ఆయన’ అంటే భాస్కరంగారని నాకు చప్పున తెలీలేదు.

‘నా జంఝం గొడవ ఆ భాస్కరాని కెందుకు’ అన్నాను.

‘నీ ఉద్యోగం గొడవ మాత్రం ఆయన కెందుకురా, పిచ్చి వాడా! ఆమాట అని ఊరుకున్నాడా? జంఝం వేసుకున్నంతమాత్రాన నీకు పోయేదేమిటి? ఆయన సంతోషిస్తాడు—పెద్దవాడు’ అన్నది మా అత్తయ్య.

అట్టే వాదిస్తే నేను జంఝుప్పోచను పామన్నంతగా చూసి భయపడుతున్నట్టు కనబడాలిసొస్తుందని వేసేసుకున్నాను.

కాని ఆ జంఝుప్పోచ నాప్రాణానికి పామే అయింది. నేను మా అమ్మ తద్దినమూ, మానాన్న తద్దినమూ పెట్టవలసి వచ్చింది.

పోట్లాడాను, పెనగులాడాను. కొండచిలవ చుట్టలలో ఇరుక్కున్న జంతువు కూడా పెనగులాడుతుంది. ఏం ప్రయోజనం! మా అమ్మా, నాన్నా పోయిన తిథులు నాకు తెలీవు. మా అత్తయ్య కూడా తెలుసు ననుకోను. ఆవిడే ఆ భాస్కరంతో నోటికివచ్చిన తిథులు ఉజ్జాయింపుగా చెప్పిఉంటుంది. మిగిలిన పని అంతా—అంటే

బ్రాహ్మాలను పిలిపించటమూ, మా అత్తయ్యచేత గారెలు వండించ
టమూ వగైరాలు — ఆయనే చేశాడు.

నా కష్టాలు అక్కడితో ఆగలేదు.

ఒకరోజు ఆయన నాతో నాకు ఉద్యోగం ఇచ్చినవాళ్ళకు నే
నెంతగా రుణపడిఉన్నానో, వాళ్ళపట్ల నే నెంత భక్తిశ్రద్ధలతో
మనులుకోవాలో ఉపన్యసించాడు.

‘మనచేత పనిచేయించుకుంటారు. జీతం డబ్బు లిస్తారు.
ఎప్పుడు వసరం లేదనుకుంటే అప్పుడు పావురావు మన మొహాన
కొడతారు. చేసేపని సక్రమంగా చెయ్యాలని ఒప్పుకుంటానుకాని
వాళ్ళకు రుణపడిఉంటామని ఒప్పుకోను. వాళ్లు మనని పోషించే
ప్యూడల్ లార్డులు కారు’ అన్నాను.

నేను అని ఏం లాభం? ఆయన ఇంకా పారిశ్రామిక
విప్లవందాకా రాలేదు.

‘ఇదుగో చూడబ్బాయ్. ఇది రష్యా అనుకుంటున్నట్టున్నావు.
కాదు. కమ్యూనిస్టుల కబుర్లువిని చెడిపోకు’ అని భాస్కరంగారు
నన్ను మందలించాడు.

‘నేను చెడిపోవటమంటూ జరిగితే నెహ్రూ పుస్తకాలు చదివే
చెడ్డాలెండి’ అన్నాను.

‘నెహ్రూ పుస్తకాలేమిటి?’ అన్నాడాయన. నెహ్రూ పుస్త
కాలు రాశాడని ఆయనకు తెలీదు.

‘ఏవో రాశాడులెండి. ఆయన అప్పుడవి రాసిన కారణంగానే
కాంగ్రెసు సోషలిస్టు పంథాగురించి తీర్మానం చేస్తూ వస్తున్నది’
అన్నాను.

ఆయన బిగ్గరిగా నవ్వి. ‘అదా. అదంతా నువ్వు నిజంగా
నమ్మావా?’ అన్నాడు.

నేను నమ్మలేదుగాని, ఆయన కా సంగతి తెలియనివ్వలేదు.

‘ఏమిటండీ మీరనేది? కాంగ్రెసు వాళ్ళు సోషలిజం తీసుకు
రాతనా?’ అన్నాను.

అంతలావు భాస్కరంగారూ కాస్త భయపడ్డట్టు కనబడ్డాడు.

‘తేకేం ? తెస్తారు ! కాని అది నువ్వనుకున్నట్టుండదు.

‘నేనేమీ అనుకోలేదండీ’ అన్నాను.

‘ఇప్పుడున్నట్టే ఉంటుంది. ఇప్పుడున్నది సోషలిజమే. ఈ పంచవర్ష ప్రణాళికలన్నీ ఏమిటి ? ఈ పన్నులేమిటి ? ఈ జమీందారీల రద్దులేమిటి ? ఈ ప్రభుత్వ రంగమేమిటి ? ఇదంతా సోషలిజం కాదూ ?’ అన్నాడు భాస్కరంగారు. ఆయన మాట్లాడే తీరు చూస్తే. ‘మన కింత సోషలిజం దేనికి ?’ అన్నట్టున్నది.

ఉద్యోగం వదులుకుని పారిపోవాలని ఎన్నిసార్లు అనిపించిందో చెప్పలేను. కాని తిండికి మాడటమంటే భయంగానే ఉంది. ప్రాణం నిలబెట్టుకోవటానికి బ్రాహ్మలనూ, గోవులనూ హత్యకూడా చెయ్యవచ్చన్నప్పుడు, జంఝం వేసుకుని తద్దినాలు పెడితేనూ, భాస్కరంగారు చెప్పే శిలాయుగపు మాటలు వింటేనూ పోయిందేవిటి లెమ్మని మనస్సును సరిపెట్టుకుంటూ వచ్చాను.

నే నాయనకు బాగా దొరికాను. ఆయన బాగున్నయ్యన్న పుస్తకాలు నేను బాగా లేవనరాదు. తిక్కన సోమయాజి వ్యావహారిక భాషలోనే చాలామటుకు భారతం రాశాడన్నందుకు ఆయనకు, వచ్చిన కోవం చూసితీరాలి.

సినిమాల విషయంలోకూడా ఆయన బాగున్నదన్న సినిమాను నేను ఆక్షేపించరాదు.

నే నాయనకు విరుద్ధంగా చెప్పినప్పుడల్లా మా అత్తయ్య ‘నీకు చిన్నంతరం పెద్దంతరం తెలీదేం ? ఆయన ఎంత తెలిసినవాడు ! అటువంటివాడిదగ్గర నువ్వు ఎన్ని విషయాలైనా నేర్చుకోవచ్చునే !’ అని కోప్పడుతుంది.

నేను అప్రయోజకుణ్ణి కావచ్చునుగాని అజ్ఞానిని కాను. ఈ భాస్కరంగారు కలలోకూడా ఊహించని విషయాలు నాకు వందలూ.

వేలూ తెలుసు. అవి తెలుసుకునే నేను సగం ఎందుకూ పనికి రాకుండా పోయింది.

అన్నీ భరించాను. కాని ఇప్పు డాయన నామీ దో తురుఫాసు ప్రయోగిస్తున్నాడు. నేను రాధమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకోవాలిట !

నేను చచ్చినా చేసుకోను. మా ఆదెమ్మ త్తయ్య మగవాడై ఉంటే అది నాకు చెల్లెలవుతుంది. ఇటువంటి పెళ్ళిళ్లు జీవశాస్త్రరీత్యా మంచివి కావనీ, దిక్కుమాలిన మేట్రీయార్కీని పడదొయ్యటానికి మగవాళ్లు ఈ మేనరికపు పెళ్ళిళ్లు ఏర్పాటుచేశారనీ నేను గొంతు చించుకుని వాదించాను.

‘ఇంకానయం ! మేట్రీలేదు. యార్కీలేదు. అర్జునుడు సుభద్రను చేసుకోలేదూ ? మేనరికాలు మనకు చాలా పవిత్రమైనవి. మన సినిమాలు చూడు. మన కథలుచూడు’ అన్నాడు భాస్కరంగారు.

నే నీ పెళ్ళి చేసుకోను. అసలు నా వంటి అప్రయోజకుడికి పెళ్ళెందుకు ? పెళ్ళామెందుకు ? ఇన్నాళ్లు ఆశమీద బతికాను — ఇంకేదో ఉద్యోగం రాకపోతుందా, నేను ఈ భాస్కరం ఊబినుంచి బయట పడకపోతానా అని !

నన్నెవరన్నా ఈ ఊబినుంచి బయటికిలాగి పుణ్యం కట్టు కోండి ! దేశం బొత్తిగా ఇంత గొడ్డుపోయిందా ? తలుచుకుంటే ఇదంతా పెద్దప్లానని తెలుస్తున్నది. మా అత్తయ్య నా కా పాతిక రూపాయలూ ఆనాడు పంపింది ఇందుకే ! నే నావిడ మీది కృతజ్ఞతతో ఎంత బాధపడ్డాను ! ఉద్యోగం ఇప్పించాడు గదా అని ఈ భాస్కరం అజ్ఞానాన్ని ఎంత సహించాను !

నేను నిజంగా ఎంత వాజమ్మనో తలుచుకుంటే నాకే ఆశ్చర్యంగా ఉంది !